

KI KICSODA

AZ EGYHÁZI KÖNYVTÁRAKBAN

Melyik könyvtárban dolgoztál? Mióta dolgoztál itt?

A Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Kar Könyvtárának vezetője voltam. 2019 januárjában mentem nyugdíjba. Huszonkét évet dolgoztam a „Pázmányon”, 1997. január 1-jén kezdtem itt a munkát.

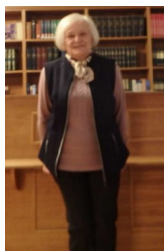
Miért, hogyan lettél könyvtáros?

Műszaki családból származom, mégis inkább humán beállítottságú vagyok; pályaválasztáskor érdekelt a könyvtáros szakma. Két első munkahelyem felsőoktatási műszaki könyvtár volt. Később érdeklődésem a katolikus tanítás felé fordult, sok teológiai tárgyú könyvet olvastam, végül 1985-1988 között elvégeztem a Pázmány egyetem (akkor még Hittudományi Főiskola) levelező tagozatát. A könyvtároskodás mellett több mint egy évtizedig hittant is tanítottam. Két szakirányú felsőfokú végzettséggel 1996-ban jelentkeztem a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karára könyvtárosnak. Fontos volt számomra, hogy keresztény környezetben, jó munkahelyi légkörben dolgozhassak. Dr. Erdő Péter bíboros úr volt az akkori dékán, aki felvett kari könyvtárvezetőnek.

Milyen feladatokat láttál el? Milyen kihívásokat tartogatott a munkád?

Minthogy 200 ezres, aránylag kis könyvtárban dolgoztam egy munkatárssal, napi munkám érdekes, és igen változatos volt. Kezdődött egy teljes épület-felújítással és új, egyedi igényeink szerinti könyvtári berendezés kialakításával. Alig tíz év múlva két tömörraktárt építettünk az alagsorban. Munkám szinte felölelte a könyvtárosi feladatok összességét: az állománygyarapítástól kezdve a feldolgozáson, a raktározáson, az olvasószolgálaton, az irodalomkutatáson át értékeink digitalizálásáig és a különböző adatbázisokban való tájékoztatásig.

Erkölcsei megbecsülésként állami elismerésben részesültem 2013-ban. Bíboros urunk aján-

lására megkaptam a Magyar Arany Érdemkereszt kitüntetését. Nyugdíjba vonulásom előtt gondoskodtam megfelelő könyvtáros-utánpótlásról Sütöri Ágnes és Pávó Gyuláné Vica személyében. Reményeim szerint mindketten rátermettek, és méltó munkatársai lesznek a nagyhírű intézménynek. Még nem váltam meg véglegesen az egyetemtől; megbízási szerződéssel visszahívtak, nyugdíjasként – hetenként egy napon – besegítek a feldolgozó munkába.

Milyennek látod a mai könyvtáriügyet, benne az egyházi könyvtárak helyzetét?

Az utóbbi évek pozitív változása, hogy a magyar könyvtárügyben ma már mérlegelik a felsőoktatási könyvtárak (EKK) és az egyházi könyvtárak (EKE) véleményét. Feladatunk, hogy minél hatékonyabban jelen legyünk a magyar könyvtárügyben, érdekeink képviselésével.

Milyen szabadidős elfoglaltságaid vannak?

Hobbim a természetfotózás. Virágokról készítek makro-felvételeket. Ezzel a hobbival együtt jár a természet-járás, kirándulás. Sok arborétumot látogattam már meg, de az út szélén növő vadvirágokról is gyönyörű felvételek készíthetők. Érdemes megállni egy-egy „csoda” előtt; olyan könnyen elmegyünk mellette, és észre sem vesszük...

Mit jelent számodra az olvasás? Melyek a legfontosabb, meghatározó olvasmányélményeid?

A klasszikusokat és az értékes modern irodalmat egyaránt szeretem. Műfajokban nem vagyok válogatós, lehet az regény, novella, vers, vagy akár dráma, sőt még egy-egy jól megírt krimi is. Most, hogy több szabadidőm lett, tervezem a magyar- és világirodalom nagy klasszikusainak újra-olvasását. Biztos vagyok abban, hogy ez sok új élményt jelent majd számomra.

Tarján Mária

PPKE Hittudományi Kar Könyvtára